

MAGYAR KURIR.

Indult Bécsből, Hedden, Augustus' 21-dikén, 1827.

Török Birodalom.

Az Ottomannus Porta' Manifestuma' Czím-írás alatt egy Ministeriális Jelentése jött-ki a' Reis-Effendinek, Londonban a' Times újságban, folyó Augustus 5-dikán. Ezen Manifestum Junius-nak 9 dik és 10-dik napjain intézetett Konstánczinápolyban, az ott lévő öt Nagy-hatalmasságoknak, Frantzia Országnak, Angliának, az Orosz birodalomnak, Austriának, és Pruszsiának Követeikhez, melyre nézve, hogy a' dolgok' sorát el ne hibázzuk, szükséges leszen megjegyeznünk, hogy az a' Török Manifestum, mellyet most közlünk; jóval régebben készült, mint az a' Békéllítető Nyilatkoztatás, mellyet a' Három Hatalmasságoknak, Frantzia országnak, Angliának és az Oroszbirodalomnak Londonban lévő Követeik készítettek, 's mellyet a' Times Ujság már még Jul. 12-dikén kiadott volt az ahhoz tartozott nevezetes Titkos Czikkelyekkel együtt, 's a' melyből azt azután minden más Európai újság kihirdették volt.

A' Török Manifestum, fordításban

így következik: — „

„Minden okos és éles észszel bíró ember előtt világos és szembe tűnő dolog, hogy az Isteni Gondviselés' határozásai szerént ezen világnak virágzó állapotja az emberi nemzeteknek Státusokra való öszszetsatolódásából származék, és hogy, a' népek' erköltsi 's Charakteri különbözőseikhez képpes, ezen Öszszetsatolódás, egynek a' másik alávéttetése által történhet:

innen a' következik, hogy a' Mindenható-nak böltsessége, midőn a' Világot kütömbkülömb országokra osztotta, mindeniknek egyegy Uralkodót is adott, kinek kezeibe az annak Uralkodása alá adatott nemzeteken való határtalan hatalmú kormányozást helyeztette, illy bölts módon rendelvén-el és határozván-meg a' Teremtő a' világi dolgoknak folyamatját. —

„Ha ezen elrendeltetésnek fennállása és tartóssága egy részről leginkább attól függnek, hogy egy Monárkha és Fejedelem is a' másiktól belső és magános dolgaiban ne avatkozzék, úgy más felől a' se kevesebb kétségen kívül való dolog, hogy a' különböző Országok között való Kötéseknek legfontosabb czélja a' legyen, hogy ez az illy bámulásra méltó rend; minden idegen beléavatkozástól megoltalmaztassék, 's e'képpen a' népeknek és Országoknak tsendessége, 's bátorsága, állandó alapok-ra helyeztetődjenek. —

„Így tehát minden Hatalmasságnak vagynak azon kötelelességeken kívül, mellyeket tőlle a' Kötések 's az ő más Hatalmasságokkal való öszszeszövetkezései megkívánnak, Constitutziója 's olly intézetei is, mellyek egyedül tsak őtet 's az ő belséjét illetik, 's az ő törvényhozási 's Országlási Systemájából veszik származásokat. Tehát tsak egyedül is ezen Hatalmasságot illeti annak megítélése, hogy mi kedves neki, 's hogy ezzel egyedül tsak ő-maga foglalatatoskodjék. Továbbá az is mindennek előtt tudva lévő dolog, hogy a' Fényes Portának minden dolgai az ő szent

törvényhozásán fundáltak, 's mindenféle nemzeti és politikai intézetei a' Religiónak rendszabásaival szorosán össze tsatoltatva vagynak. —

„A' Görögök, kik azon nemzeteknek egy részét teszik, kik a' Törököknek fegyvereik által századok előtt elfoglaltott tartományokban lakkak, és fiuról fiura való következés szerint a' Fényes Porta' adófizető alattvalói voltak, azon népekkel együtt, mellyek az Islamismusnak kezdetétől fogva, magokat a' Portának hűséggel alája adták, a' mi törvényhozási systemáknak oltalma alatt mindenkor tsendes nyugodalomban éltek. Közönségesen tudva van, hogy éppen ezen Görögök, a' mi az ő tulajdonjokat, személyes bátorságokat, 's betsütlejeknek oltalmaztatását illeti, mindenkor a' Muselmánokhoz hasonló módon tartattak, és hogy ők, kiváltképpen a' mostani Monárkhának ditsőséges országlása alatt olly jó teteményekkel halmozattak, mellyek sokkal feljűl mulják azokat, mellyekhez az ő Öseiknek szerentséjek lehetett. Hanem, éppen ez a' nagy kedvezés, éppen ez a' nagy boldogságban és tsendességben való élés okozták azon támoadást, mellyet azon rosz indulatú emberek felgerjesztettek, kik nem voltak alkalmasok arra, hogy ezen jó akarat' bizonyságainak betsét érezni tudják. Magokat a' felhevült képzelődés' álmódozásaira bizván, nem tsak jóléví és törvényes Monarkhájok hanem az egész Muselmán-nép ellen felemelni mérészlették a' tamadás' zászlaját 's a' mellett rettentő vétkeket követtek-el; magokat nem védelmezhető aszszonyokat 's ártatlan gyermekeket áldoztakfel a' magok boszszuállásának példátlan kegyetlenséggel. —

„Valamint minden Hatalmasságnak vagynak büntető törvényes könyve és politikai rendelkezései, mellyeknek foglalatja a' Fejedelemségi-Akta' gyakorlásának alapjául szolgál: így a' Fényes Porta 's mindenek-

ben, a' mik az ő jusaival való élést illetik, egyedül tsak a' maga törvényhozási systemájához tartotta magát, melly szerint a' Tamodóknak meg kell büntettezniük. Midőn ő ehezképpest némelylekre, egyedül olly czelzással, hogy őket megjobbbitása büntetést rendelt, soha meg nem tagadta a' bocsánatot azoktól, kik az ő könyörülteességéhez folyamodtak, 's őket, mint az előtt úgy annakutánna is a' maga oltalmazó paizsa alá fogadta. Így soha meg nem szűnt a' Fényes Porta magát az ő szent Religiónak rendelkezéseihez szabni, és minden belső foglalatoskodásai mellett is soha el nem mulatta a' velle barátságban lévő Hatalmasságokkal a' jó egyetértést fenntartani; mindenkor mindenre késznek mutatá magát, a' mit a' Kötések és barátsági köteleességektől megkívántak, 's az ő legtisztább kívánságai is hasonlóképpen a' közönséges békességnek és tsendességnek fenntartathatására czéloztak, mellyek ismétá-képpen fognak helyre állittatni, mint a' Porta' hódoltatásai kiszélesítették, tudniilik: az ő hűséges alattvalóinak az akaratosoktól és rosz gondólkodásuaktól való elválosztatása 's a' bétsúszott nyughatatlan kodásoknak magának a' Portának tulajdon eszközei által való letsendesítettése által, a' barátságos Hatalmasságokkal való minden értekezések nélkül, 's a' nélkül is, hogy a' Porta a' maga részéről, néliék egy 's más kívánságokra alkalmatosságot szolgáltana. A' Porta' minden iparkodásainak tsak a' közönséges tsendességnek helyreállittatása a' czélja: midőn ellenben az idegen belé-avatkozásnak tsak a' tamadás' állapotjának tovább-tartása lehet a' következőse. A' Fényes Portának azon állandó czelzése tehát, hogy a' maga fő jóvát, mellynek alapja az ő igasságos ügye, a' maga szemei előtt hordozza, helybehagyást és tiszteletet érdemel: midőn ellenben minden idegen belé-avatkozás, gyalázatra és panaszolkodásra méltó. Mind ezekből vilá-

gosan következik az, hogy ha mind ez ideig ezen alapos gondolkodás tartatot volna meg közönségesen, eddig mindeneknek rég' vége lehetett volna, eme' gyenge fundamentomokon épült állapotok nélkül — hogy tudniillik, a' Religiónak egyformaságát, 's azt a' veszedelmes befolyást, mely a' dolgok' ezen állapotjának fennállásából talám egész Európára következhetne, és a' kereskedésnek veszedelmeztesét, fontolásra fel kellett volna venni. —

Egyszermind azon illetlen tselekedet által is megszűnés nélkül tápláltatot a' támadók' reménye, hogy minden nemű segédelmek nyujtattak nekik, melynek a' népek' törvénye szerint soha meg nem lehetett volna történni. E' mellett azt is meg kell jegyezni, hogy a' Fényes Porta és a' véle barátságban lévő Hatalmasságok között fennálló szövethatározások és kötések ezen Hatalmasságoknak tsak a' Monárkháikkal és Ministereikkal szerezettek; 's azt is tekintetbe vévén, hogy minden Független Hatalmasságnak kötelessége az, hogy önn' alattvalóit kormányozza: ezen tekintetből el nem mulatta a' Fényes Porta néhány véle barátságban lévő Udvaroknál, a' Támódókhoz mutatott segédelemért panaszt tenni. Az egyetlenegy Válosz, melyet a' Porta ezen panaszra kapott; a' volt, hogy a' kötések és törvényeket felforgató mesterkedéseknek, Szabadság nevezet adott — 's az egymás eránt fennálló kötelezésekkel ellenkező tselekedetek, Neutralitás nevezettel mentettek, olly megjegyzéssel, hogy a' népeket ebben meggátolni nintsenek elégséges eszközök. —

„Elmellőzvé az, hogy a' dolgoknak illy állapotjából a' Hatalmasságoknak alattvalóikra költsönös bátorságnak megfogathatósága következne, a' Fényes Porta ezen tselekedeteket halgatással tsakugyan egyéb eránt is el nem mellőzhette; mely szerint ő soha el nem mulatta a' fenn felhozott többféle kívánságokat, a' véle

barátságban lévő Hatalmasságok' egyenességének és igasságos voltának meghívása, az Insurgensekhez mutatott segédelem ellen való panaszolkodásnak megújítása, 's a' maga barátjainak hozzá intézett nyilatkozatásaira kívántatott válaszok által, visszazonzni. Végezetre egy közbenjárás javaslódek a' Portának: holott bizonyos dolog az, hogy egy tsak valamely meghatározott tárgyra szorítottatott Váloszt, se az időnek haladása, se pedig változtatott kifejezések meg nem változhatnak. Az a' Válosz tehát, melyet a' Fén. Porta mindjárt legelőször adott, öröké a' fog maradni — a' tudniillik, melyet ő az egész világ' színe előtt megújít, és a' mely az ő gondolkodását ezen tárgyra nézve, most utóbbszor fejezi-ki: — „

„Azok előtt, kik ezen történeteknek közletről való környűllásai felől tudósítatva vagynak, nem esmérillen dolog az, hogy a' támodásnak kiütésekor némelly barátságos Udvaroknak a' Fényes Portánál lévő Ministereik munkás segédelmeiket ajánlották a' támodóknak megbüntettetésekre; de mint hogy ezen ajánlásnak tárgya olyan vala, mely egyenesen tsak a' Fényes Porta munkálódásának határai közé tartozik, erre nézve ő valamint a' jelen ügy a' jövendő időre való tekintetből nem felelt egyebet ezen ajánlásra, tsak azt: , hogy, ámbár ez által az Ottomannus Portának segítettésére van a' czélzás, ő mindazáltal soha semmi idegen közbejövettel meg nem fog engedni. Több az, hogy midőn egy véle barátságban lévő Hatalmasságnak Nagykövete a' maga Veronai Congresszusra való útjában az Ottomannus Ministerekkel való Conferentiákban a' jóvalott közbenjárást illető értekezésekre is kibotsátkozott volna, legnyilvánosabb módon kijelentette a' Fényes Porta, hogy egy illy jóvallat tellyességgel meg nem halgatathatik, 's azután is, valamikor tsak ezen tárgy szóba jött, mindenkor megújította

azon nyilatkoztatását, hogy ezen megtagadást a' Portának, az ő politikai, religiói, és nemzeti tekintetei, elmulaszthatatlanná teszik. —

„A' feljebb említett Nagykövet, a' ki ezen alapos okoknak semmi ellent nem mondhatott és a' ki több ízben megesmerte azt, hogy az igasság a' Fén. Porta' részén légyen, a' maga Veronából Konstančinápolyba lett visszajövele után több Conferenciákban tisztán és tisztiképpen a' maga Udvarának parantsolatjára 's a' más Udvarok' nevében, kinyilatkoztatta, hogy a' Görögöket illető kérdés egyedül tsak a' Fén. Porta' belső dolgai közzé tartozónak lenni esmértek; hogy ennek eligazítása, mint olyan, egyedül tsak a' Fényes Portiát illeti; hogy abba magát idővel is semmi más Hatalmasság belé nem avathatja, és hogy, ha valamely Hatalmasság magát abba belé találná avatni, ekkor a' többek mindnyájan úgy fognak tselekedni, mint a' népek' törvényei kívánják. —

„Azon nagy Hatalmasságnak meghatalmazottjai, ki a' Fén. Portával való barátságos egyetértését a' Fén. Portával nem régen megújította és megerősítette, az Ottomannus meghatalmazott Biztosokkal tartott Conferenciájikban tisztiképpen és nyilvánossággal kijelentették, hogy ezen dologba mások nem fognak belé avatkozni. Mint hogy ezen nyilatkoztatás mint az ezen Conferenciákból következő resultatumnak alapja úgy tartatott, így már semmi szó nem lehet többé ezen tárgyról, mellyet a' Fén. Porta igaz jus szerént mint tökéletesen és alaposan elvégződöttet, úgy néz; a' melly mellett mindazáltal a' maga régibb erősítéseinek támogatása végett még a' következő megjegyzéseknek tételét is, Megengedhetni gondolja magának, tudniillik: —

„Azok az eszközök, mellyeket a' F. Porta a' támodók ellen még kezdetben elévett 's még most is folytat, tellyességgel nem olyanok, hogy azokért ezen hadako-

zást Religiói hadakozásnak lehetne tartani. Ezen eszközökkel való élés nem is terjed ki közönségesen az egész nemzetre, 's ennek egyedül tsak az a' célja, hogy a' támodás eltsendesíttessék 's a' Portának azok az alattvalói megfenyíttessenek, kilt, mint valóságos Ragadozó Kapitányotskák, legnagyobb és a' büntetésre legméltóbb gonoszságokat követték-el. A' F. Porta soha meg nem tagadta a' bótánatot azoktól, kik néki magókat alája vetették; a' jóság és könyörületesség' kapuji mindenkor nyitva állottak előttök. Ezt a' F. Porta valóságos tselekedetek által mutatta ki, 's mutatja még most is, midőn azok cránt, kik az engedelmisségre vissza térnek, általmazással viseltetik. —

„Valóságos okát annak, hogy ezen támodás még tart, azon több féle jóvállatokban kell keresni, mellyek a' F. Portának tételtek. A' háboruból következő kárvállásokat is egyedül tsak a' Porta érezte, mint hogy az egész világ előtt tudva van, hogy az Európai kereskedés a' dolgoknak ezen állapotja miatt soha félbe nem szakasztott, a' melly, távol lévén attól, hogy az Európai kereskedésnek ártott volna, annál inkább sok hasznót hajt. —

„Ennek felette ezen nyughatatlankodás és támodás az Ottomannus birodalomnak tsak egy tartományában állanak-fenn, és tsak a' gonoszság' követőji között; mint hogy Istené a' köszönet érette, ezen nagy birodalomnak egyéb tartományai semmit se szenvedtek, 's minden lakosaik egyetemben tellyes tsendességben élnek. Tehát nem könnyen lehet által látni, hogyan részesíthettek volna ezen nyughatatlankodásokból más Európai tartományok. De tegyük-fel, hogy így légyen a' dolog, minden Hatalmasságnak esmérni kell, mint hogy a' maga határain belől maga az Úr, azon alattvalókat a' maga földjén, a' kik támodási gondolkodásokat főznek, 's ezeket a' magok tulajdon törvényeik szerént

s önn Felsősegi hatalmokkal össze kötött köteleességeikkel megegyező módon büntethetik. Szükség felett való lenne ide tennünk, hogy a' F. Porta magát az e'féle dologba soha belé nem avatná. —

„Ha a' felhordott pontokat, az igazságra és egyenességre való tekintettel szemügyre vesszük, mindnyájunk könnyen meggyőződhetünk a' felől, hogy ezen tárgynak további vitatására semmi ok nincsen hátra. Azonban, ámbár valósággal igen illendő volna minden ezen dologba való további beléavatkozástól megszűnni, nekünk mindazáltal újabban is, egy Közbenjárás i ajánlás tételédék. Hanem ezen kifejezés alatt, politikai nyelven, az értettetik, hogy, ha két független Hatalmasságok között veszekedések vagy ellenségeskedések támadnak, ezen esetben az összebékéltetést egy harmadik, barátságos Hatalmasságnak közbejövetele, végre hajthatja. Eppen így van a' dolog a' fegyvernyugvást és megbékélést illető kötésekre nézve is, de a' mellyek tsak a' megemérettett függetlenséggel bíró Hatalmasságok között köthethetnek. Hanem, mint hogy most a' F. Porta abba' foglalatoskodik, hogy tulajdon adófizető alattvalóit, kik ellene feltámodtak, tulajdon maga földjén és tulajdon szent törvényeivel megegyező módon megbüntettesse: hogyan lehet a' felhozott esetet valaha a' F. Portának mostani állapotjára alkalmaztatni? és valyon ugyan az Ottomannus Országlószék nem teheti-e fel azt, hogy azon embereknek, kik e'feleket fel tesznek, oly célzásaik legyenek, mellyek szerint ők egy ragadozókból álló Bándának, állandó fennmaradást akarnak szerezni. Egy Görög Országlószékről vanszó, a' melly, ha a' F. Porta valamely egyezésre rá nem állana, meg fogna esmértetni. Sőt, a' mi több, még az is jóvaltatott a' F. Portának, hogy lépjen Kötésre a' Rebellesekkel. Nem igaz okonkell-e a' F. Portának bámulni, midőn a' vél-

le barátságban lévő Hatalmasságoktól illy beszédet hall? mivelhogy a' Históriában semmi példája nincsen az Országlószékek' gondolkodási alapjokkal és köteleességeikkel illy ellenkező tselekedetnek. —

„A' Fényes Porta tehát illy jóvallatokat soha meg nem halgathat addig, míg az a' föld, mellyet a' Görögök lalnak, az Ottomannus birodalomnak egy részét teszi, és míg a' Görögök adófizető alattvalói lesznek a' Portának, ki soha le nem fog mondani a' maga jusairól. Ha a' F. Porta a' Mindenhatónak segedelmével ezen tartományoknak tellyes birtokát ismét vissza kapja, ő mindenkor, valamint most úgy jövődében is, azon rendelések szerint fogja tselekedeteit intézni, mellyeket neki a' maga alattvalójira nézve, a' szent törvény elejibe ír. —

„A' Fényes Porta olly meggyőződéssel, hogy neki ezen tárgyra nézve nem egyéb, hanem tsak Religiója' és törvényhozása' rendszabásaira kell ügyelni, úgy ítél, hogy jussa van kinyilatkoztatni: hogy ő azon jóvallatokban, mellyek neki eddig tétettek 's még ennekutánna is tétethetnek, Religiói, Politikai, Administratívái, és Nemzeti tekintetek miatt soha meg nem egyezhet. A' F. Porta kész lévén azon kötelezetéseknek tellyesítésére, mellyeket tölle, azon velle barátságos Hatalmasságokkal tett Kötései kívánnak, kik őtet most ezen Cathégorikus válaszlásra kényszerítették, ezennel utoljára kinyilatkoztatja, hogy minden feljebb mondattatott dolgok, a' Fényes Portának úgy, mint az ő Ministereinél 's az egész Muselmán-népnek gondolkodása alapjaikkal tellyesen megegyeznek. Reménlvén, hogy ezen hűséges előadás elégséges leszen arra, hogy az ő egyenes gondolkodással bíró barátait az ő ügyének igazsága felől meggyőzze, egyszersmind arra is használja a' F. Porta ezen alkalmatosságot, hogy őket, erántok való tisztelete felől bizonyosokká teszi. — „

„Idvesség és békesség annak, ki egyenes úton jár!“

A' Státusnak azon emberei, a' kik egy idő-óta a' Times újságban Szó-vezérek voltak, azt a' fontos dolgot fedezték-fel, hogy a' Portától Jun. 9-dikén kiadatott Mánifestum, az Austriai Kabinétnek munkája legyen, és ők ezt egy Aug. 4-dikén kiadott Czikkelyben, a' dolgokban való tulajdon jártasságokkal 's hitelességekkel megegyezőleg, meg is bizonyították. Ezen Czikkelyt, melyben a' képtelenség és szemtelenség vetélkednek az elsőség felett, több Frantzia Újságlevelek is meg-tisztelték azzal, hogy közönségessé tették, 's a' helyett, hogy érdeme szerint kitsű-folták volna, tsak nem valóképpen eszmé-lődtek felőlle. A' Quotidienne p. o. c' képpen szollott e' h. 9-dikén: — „

„A' közönség folytában a' Porta' Mánifestumával 's a' Timesnek arról kiadott „Czikkelyével foglalatoskodik. Ez (a' maga nemében valósággal) nem kevesebbé „nevezetes, mint maga az Oklevél (a' „Manifestum), melyet illet. A' Diván' beszéde nem egyebet tsak békességet lélekt-„zik: a' Liberalismusé ellenben háborut „látszik hirdetni. Ha a' Diván' Mánifestu-„mát a' Korán' sugallotta: úgy az Angliai „Aeolus' megjegyzései bizonytalannal nem „az Evangyélium' lelke szerént irattattak. „Mi nyughatatlansággal várjuk az Austriai „Beobachternék arra adandó válaszlá-„lását, 's most megérjük azzal, hogy a' „Török Nyilatkoztatásnak ezen utolsó sza-„vait még egyszer felhozzuk: — „Idvesség „és békesség annak, ki egyenes úton jár!“

Mi sajnáljuk, (így felel az Austriai Beobachter ezen meghívattatásra) hogy a' Quotidienne' nyughatatlan várokozásának különben eloget nem tehetünk, tsak úgy, hogy a' Timesnek minden értelem szerént rádikalís esztelenségét, a' ma-

ga elkerülhetetlen sorsára bizzuk — mint hogy nekünk, hogy azon Olvasókkal, ha tsak ugyan találtatnak olyanok, kiknek az e' féle Diplomatikai felledezések inyek szerént volna, szóba ereszkednünk nem tsak sikeretlen, hanem a' mi helyheztetésünkhöz egy általjában méltatlan munka is lenne.

Nagy Britania.

A' Fő Minister Canning úr' halálára nézve szükséges megjegyezni, hogy 8-dikban nem délután, hanem hajnali 3 óra után 50 minútumkor halt meg, és hogy az ő halálos betegsége, melyet az 5-dikben kiadatott Orvosi Jelentés szerént mult posta napi újságunkban mi is tsak Gynladásnak fordithattunk, belek' gya'adása (Gedaermenzung) volt, és olly nagy mértékű, hogy semmi Orvosi segedelem nem segíthetett rajta; 7-dikre viradó éjjel több órátkig aludt a' beteg, melyre nézve ekkor ismét kezdett volt valami árnyék remenség támodni megtartathatásához, de nem sokáig tartott. Tierney és Holland Orvosok voltak mellette, mikora' lélek kiment belőlle. Az ő halálát illető utolsó Orvosi Jelentés ez volt: — „Chiswick Aug. 8-dikán reggeli 4 óraker. Szomorúsággal jelentjük, hogy Canning úr ma reggel 4 óra előtt 10 minutummal, meghalt. Tierney, Farre, Holland.“ — Ezen Jelentés azonnal elküldetett Lord Lansdownhoz a' Belső Ministerhez. —

Már még Aug. 6-dikán tudósítások küldettek vala Párisba Lord Granville úrhoz az ott lévő Anglus Nagykövethez és Dublinba Marqui Wellesleyhez a' Fő Minister' betegsége'nek veszedelmes állapotjáról. Marquis Lansdown 8-dikban déleótti 11 óraker kiutazott Londonból Windsorba a' Királyhoz, hogy ő Felségének az első Minister meghalalozásáról hírt tegyen. — Külső Minister V. Gróf Dudley ezen napon össze hívatta a' Kabiné-

ti Tanácsot; V. Gróf Goderich és Stourges-Bourne urak pedig 3 óra tájban ki-
 ütoztak a' Királyhoz; ő Felsége maga hi-
 vatta ki őket. A' Külső Ministernél tartatott
 Tanácsban ezek voltak jelen: Herczeg Port-
 land; Marqui Lansdown; Marqui Angle-
 sea; Gr. Harrowby, Gr. Carlisle; V. Gróf
 Dudley; V. Gróf Palmerstown; Wynn's
 Tierney urak, és Lord Bexley. — V. Gróf
 Goderich hosszús audientzián volt a'
 Királynál 8-dikban este.

Melly nagyon felbuzdította az érze-
 keny indulatokat ezen véletlen halál, meg-
 ítélhetni abból, hogy nem tsak a' Király
 és Familiája' tagjai, hanem a' Ministerek'
 idegen Követek, minden Nagyok 's áltáljában
 az egész Londoni közönség, a' Fő Mi-
 nister' betegségének mivólta felől tudako-
 zódtak mind addig, míg végre az ő halá-
 lának híre, mintegy eltompította az ő gon-
 doskodó figyelmeiket. — 7-dikben személ-
 yesen megjelentek Gróf Westworeland,
 Lord Eldon, és Peel urak, kitudakozni, hogy
 miben legyen a' beteg' állapotja.

A' Globe és Sun nevű Ujságok
 Aug. 8-dikán fekte szelű papirosra nyom-
 tatra jelentek-meg a' közönség előtt az
 Minister' halála által okoztatott gyásznak
 jelentésére.

Most már ismét arra fordította figyel-
 méét az egész Anglus közönség, hogy ki
 fog Fő Minister lenni? A' City' lakosai
 meggyőződve láttatnak hinni, hogy a' ré-
 gibb Ministérium' tagjai közzül, kik a' Can-
 ning' Fő Ministerré lett neveztetésekor ki-
 léptek, az ő helyét egy se fogja bétölte-
 ni. Lord Goderichról, Márqui Lans-
 downról, és Herczeg Portlandról
 beszéllnek nagyon, hogy közzülök fogna
 valamelyik kineveztetni. Hanem ezen ké-
 tségeskedés nem fog sokáig tartani, mint
 hogy, mint a' Londoni Kurír Aug. 10-di-
 kén jelenti, a' Király Lord Goderich-
 re (ki a' Lord Liverpool Fő Ministersége
 alatt, mint Kintstár' Cancelláriusa, Ro-

binson név alatt esmérteket) már rá biz-
 ta, hogy formáljon Ministériumot, mely-
 re nézve nem ok nélkül gondolják, hogy
 ezen új Ministeriumban ő fog lenni a' Fő.

Magyar Ország.

Posony Aug. 19-dikén: „Ezen város-
 nak az a' nagy szerentseje vala tegnap dél-
 utálni egy órakor, hogy Császár és Király
 Ő Felségét, az 1825-ben Sept. 18 dikán
 össze sereglett Országos Gyülésnek bére-
 kesztésére, a' maga falai közzé ismét meg-
 érkezni szemléhesse. Ő Felsége, ki azon
 napon reggel hagyván Bádent oda, sem-
 mi pompás fogadtatást meg nem engedett,
 tsak a' Duna' tulsó partjára kisereglett so-
 kaság' örvendező kiáltásai által tisztelte-
 tt 's kísértetett a' Primási épületig, hol
 Nádorispány Cs. Fő Herczeg, Estei Fer-
 dinánd Fő Herczeg az Ország' Komman-
 dörözó Generálissa, a' Fels. Kir. Magyar
 Udvari Cancellarius Gróf Nádasdy Úr Ő
 Excellentiája, a' Fels. Kir. Magyar Udva-
 ri első Vice Cancellarius Gróf Reviczky
 Úr Ő Excellentiája, továbbá a' Horváth Or-
 szági Bán, az Ország' Tárnok mestere, a'
 Nemes Magyar K. Testörzö sereg' Fő Ka-
 pitánya, 's a' Méltóságos Personális Úr, fo-
 gadták és kísérték szobáiba mély tiszte-
 lettel. Innét ebédelni 5 óra felé szokott
 pompával a' nagy audientziás palotába
 ment Ő Felsége, hol az össze gyüleke-
 zett Fő-méltóságok által váratatott, kik
 olly örvendező nyilatkoztatások al fogad-
 ták Ő Felségét, melyet voltaképpen leírni
 lehetetlen. —

Béülvén a' Felség a' K. thronusba,
 az első Vice Cancellarius Gróf Reviczky
 Úr Ő Exc.ja rövid beszédet intézett az Or-
 szág' Rendjeihez, melyben ezen Össze-
 gyülekezés' okát adta elé, 's az után Ő Cs.
 K. Felsége tartott illy értelmű Regyes Bé-
 rekészto Beszédet: —

„Az a' ígérteket, hogy mi tölleték e-
 gyebet semmit kívánni nem fogunk, tsak

önn' jovatoknak elémzdittatását, melyet mi ezen K. trónusból, az Országgyűlésnek kinyitásakor tettünk, ennek tsak nem két esztendeig való tartása alatt mi hűségesen és állhatatosan tellyesítettük. Lelkiesmerünk, melynek vizsgálatát mi az Isten előtt legfontosabb kötelességünknek tartottuk, azt a' megnyugtató bizonyt adja nekünk, hogy mi a' Magyar Nemzet eránt atyai indulatunknak 's gondoskodásunknak egy olyan új nyilatkoztatását mutattuk, mely egyedül tsak annak boldogságára intézetett. Történt ugyan néhány olly dolog ezen Gyűlésen, a' melly mi bennünk fájdalmas érzést okozhatott: de mi ezt annyival nagyobb készséggel elhalgatjuk, hogy szívünknek kedves az, hogy több fontos tárgyak, a' Rendek' tanátskozása által 's a' mi Királyi helybehagyásunkal, Törvényes erőt kaptak, melly tekintetben nekünk itt tsak e' két tárgyakat, az adózás' 's az Összeírás' dolgát kell említenünk, mellyek olly tulajdonságuk, hogy meggyőznek benneteket hajlandó kegyelmünk felől, 's megbizonyítják a' késő maradékok előtt, hogy ti méltó maradékaik vagytok Öseiteknek; 's ámbár azon igaz ohajtásunk, hogy a' pénz' állapotja a' magánosok közt törvény által elrendeltetett volna, nem tellyesítettett, ennek véletlen kimenetele is tsakugyan még jobban nohat bennünket, hogy célzásunknak egyenességétől lelkesítettett újabb és hathatosabb erővel azon dolgozzunk, hogy köztünk és köztetek köztönös és előlthatatlan bizodalom köttetvén, a' dolgoknak illő rendje azon törvényes hatalom által, melyet nekünk az örökösített intézetek adnak, fenntartassanak, 's az Orzágnak sérthetetlen Constitúziója, mindenkor és mindenben megőriztessék.

„Mi ezennel által adjuk Cs. Herceg-

segédnek ezen Országgyűlésnek a' mi helybehagyásunkkal megerössítetteti Czikkelyeit, olly kedves reménsséggel, hogy ohajtásaink, mellyek minket a' Magyarok' ditsósságára 's boldogságára nézve illy nagy mértékben lelkesítenek, nem soká, a' közelebbi Országgyűlésen bétöltessenek, melyet mi még a' meghatározott időpont előtt is öszsze fogunk hívatni, mihent Cs. Hercegségednek erántunk 's a' haza eránt való szeretete és fárodhatatlan buzgósága, melyetmi hálaadással megismerünk, az Országos Küldöttségnek munkás segedelmével, azon tárgyaknak kidolgozását elvégzik, mellyek a' jövő Országos Gyűlésnek munkájit, 's azon fő boldogságnak alapjait tenni fogják, melyre a' Magyar Nemzet illy nagy mérték szerént érdemes.

„Valamint az, a'-mi által mi tsak a' Haza' jóvára 's boldogságára célzóztunk, a' mi szívünket legnagyobb örömmel bétöltötte, midőn Magyar Országunknak igen kedves Rendjeit ezen Gyűlésnek kezdetén thronusunk körül öszsze gyülekezve szemléltük, ugy most is kívánjuk, atyai, 's semmi esetekben meg nem romolható hajlandóságunk szerént, hogy ti, mint szeretett gyermekeink, egészen és épségben honnokban vissza érkezvén, azoknak, kik benneteket ide küldöttek vala, hűséggel mondjátok meg: „hogy azon Királyi méltóságon kívül, melynek ereje és hathatossága a' ti Ősi Constitúziótokon fundáltanak, a' minden Magyarokhoz viseltető szeretet 's az ő javokhoz vonzó égő buzgóság is napjaink' végződésség belénk vagynak plántáltatva, melytől lelkesítette mi, állandóul azon fogunk törekedni, 's azt mi Isten' segedelmével el is fogjuk érni, hogy a' Haza' jóvára intézetett mostani és jövőndő tselekedeteinknek hasznos és tartós gyümöltseire való tekintetből, minekutánna az Úr bennünket ezen életből kiszollit, az igen szeretett Magyar Nemzetnek hálaadó és áldó emlékezetben maradjunk.“